

Lesz székely autonómia!

2013 július 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

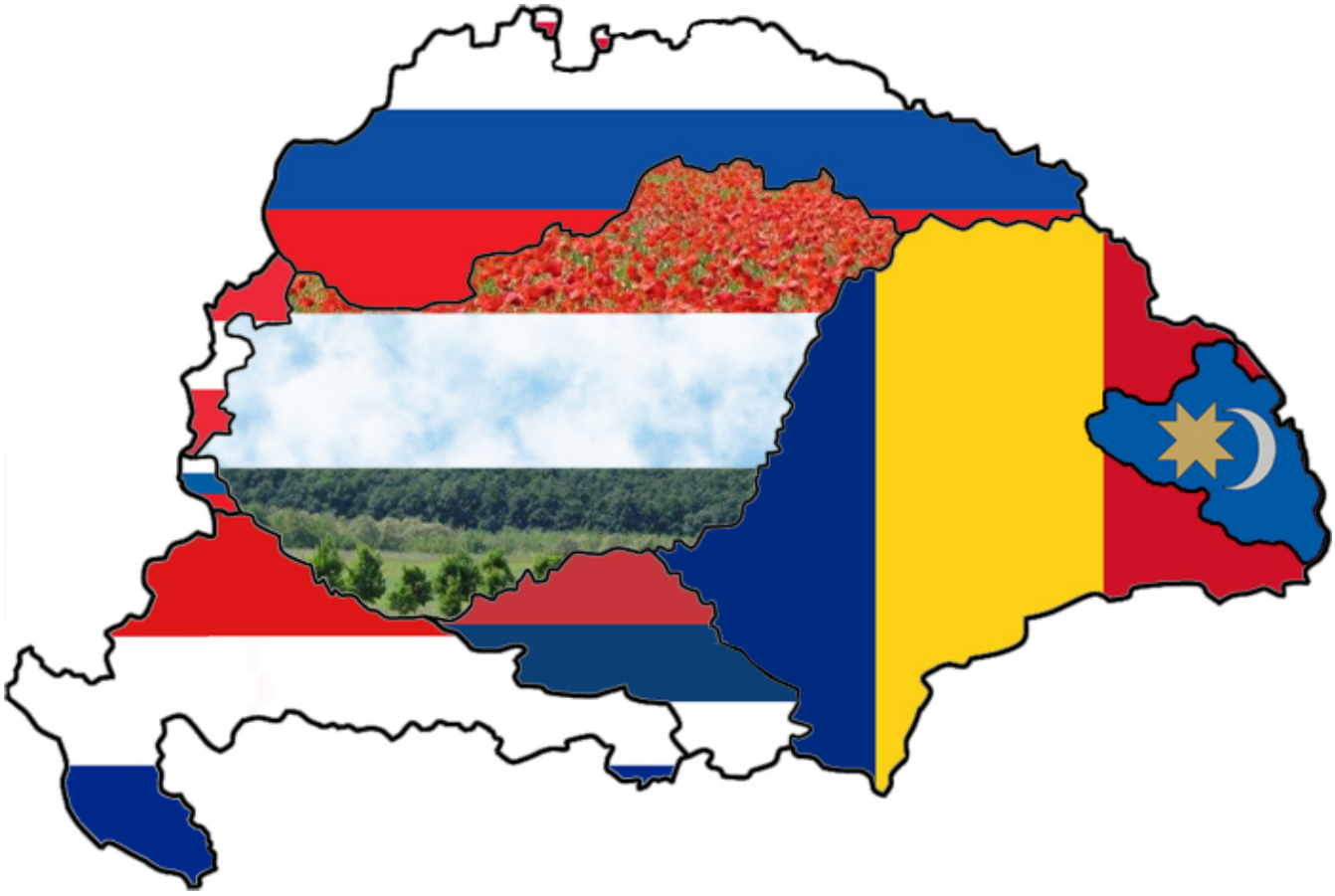
Még nincs értékelve

Mérték

T?kés László tusnádfürd?i kijelentése, amely szerint Budapest vállaljon „védhatalmi státust” az erdélyiek felett, nagy felzúdulást keltett a román belpolitikában. Meglep? dolgot állítok: T?kés szavai Budapestr?l és Bukarestb?l nézve egyaránt abszurdnak t?nhetnek.

Tulajdonképpen felfoghatatlan, mire is gondolt az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke – ismétlem, ha Budapestr?l vagy Bukarestb?l nézzük.

Magam azt gondoltam még néhány éve is, hogy a székely autonómia belátható id?n belül megvalósíthatatlan. Aztán gyakori látogatásaimon felfigyeltem a jelekre, változásokra. El?ször arra, ahogyan részben feltámasztották, részben megteremtették a saját zászlójukat. Észrevettem, hogy egyre több magánházra t?zik ki, bátrabb polgármesterek és önkormányzatok pedig a büntetés kockázata mellett hivatalosan is vállalják a kék lobogót.

Most érkeztem vissza Tusnádfürd?r?l, és egyáltalán nem hiszem, hogy – amennyiben a Székelyföldre gondolt – T?kés László túlságosan el?reszaladt volna valamiféle közös igazgatás ötletével. ? ugyanis nyilvánvalóan járja a vidéket, és testközelb?l tapasztalja, amire mi, magyarországi utazók csak fokozatosan ébredtünk rá.

Teljesen mindegy, mit gondolnak Bukarestben és Budapesten, mert az autonómia legel?ször is érzés dolga. Az önszervez?dés azzal kezd?dik, amit pristinai albánok magyaráztak nekem egy ízben: akkor nyertük el a szabadságot, amikor kijelentettük, hogy mi vagyunk itthon, nem a szerbek. Mi vagyunk több mint kilencvenszázalékos többségben, nem ?k. És még el sem kezdtük a küzdelmet, de pontosan tudtuk, hogy máris gy?ztünk. Székelyföld és Koszovó között nem a fegyveres incidens lehet?sége teremt párhuzamot, normális ember ebben nem hisz, hanem a fenti alapvetés. Egyébként pedig lehetetlen, hogy egy magáról rendelkezni kívánó nemzeti közösséget olyasfajta 19. századi szöveggel nullázzanak le, hogy Románia nemzetállam, benne van az alkotmányban, és kész.

Lehet, hogy most benne van, de egyszer majd kikerül bel?le.

Ha a székely településeken kiteszik a zászlókat, ha a saját sorsukról, adójukról, nyelvükr?l kívánnak rendelkezni, ehhez minden joguk megvan. Ha a székelyek leginkább a saját ügyeikkel foglalkoznak, jól teszik. Ha ugyanis hallatják a hangjukat, el?bb-utóbb rákényszerítik a románokat, hogy ugyanazt birtokolhassák, mint az északír katolikusok, a dél-tiroli németek, a skótok. De ennek el?feltétele, hogy maga a közösség higgyen az autonómiában. Ez a legels? feltétel szerencsére már teljesült: szemmel láthatóan a székelység nagy része igényli az önrendelkezést.

Székelyföld a székelyeké. Nem Magyarország küls? birtoka, nem Románia gyarmata. Ha viszont mindkét ország védnökséget vállal a hatalmas többségben magyarok alkotta terület felett, akkor méltányosan segítheti az ott él?k helyzetét. Ennél többet nem tehet, de ne is tegyen. Ha a helyiek autonómiát szeretnének, az még nem a törvények megszegése. Az sem, ha saját szimbólumaikat használják. Törvényszegés az, ha a hatalom semmibe veszi a többség akaratát és egy majdani, hivatalos népszavazás eredményét.

Hogy ma még sokan nem értik ezt az – egyébként nagyon is európai és modern – gondolatmenetet, nem baj. Mint mondtam, ott kell élni Csíkkarcfalván vagy Baróton ahhoz, hogy ne csak elhiggyük, de el is fogadjuk, hogy székelyek százezrei el?bb-utóbb függetlenednek a román államhatalomtól.

Egyébként pedig olvasom, hogy Traian Basescu román elnök leplezetlenül Románia és Moldova egyesülésére célozgatott a napokban. Valamint hogy ?, a román államelnök „az ország iránti tiszteletb?l mandátuma jöv? év végi lejártát követ?en moldovai állampolgárságért folyamodik”. Mi ennél jóval mértéktartóbbak vagyunk. Basescu elnök moldovai látogatása után mondjanak egyetlen indokot, amiért a székelyföldi magyarság ne kaphatná meg annak a töredékét, amit a román politikai elit magától értet?d?nek tart Moldova ügyében. Mi nem beszélünk egyesülésr?l, de ideje felismerni, hogy elmúltak azok az id?k, amikor az államhatalom székelyekkel packázhatott a saját városaikban, falvaikban.

Székely barátaink önrendelkezése – ahogyan tapasztalom – sokak szerint közelebb van, mint hinnénk. Dolgozni kell érte, nem vitatom, de nézzünk hátra egy pillanatra: tíz évvel ezel?tt a közbeszédben, a szimbólumhasználatban, a konkrét elhatározásban mennyivel hátrább tartott az ügy, mint manapság.

Ezért lesz székely autonómia – egészen biztosan. Nemhogy a mi életünkben, de belátható id?n belül. Harcolni kell érte, szent igaz, de más útja egyszer?en nincsen a székelységnek, ha magyarként akar élni és megmaradni a szül?földjén.

Szentesi Zöldi László – magyarhirlap.hu

Ajánló